

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

56. Legat. fictae ad Reg. Sinar. & ridicula dona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

crebro recolit. Sinarum Reges utcumque per se sint, facit Regni causa, in reponendis muneribus liberales; legationes veras, fictas, longinquas aut proximas à variis Regibus, nihil tale ut plurimum meditantur, sed neque consensu idcirco prodigè munerantur, ut sibi obstructos, & fidos habeant, nec in eos ad arma cogantur, aut eorum vexentur excursionibus. Mille interdum aut plures conveniunt ex colluie hominum perditorum; vili singulorum contributione donum Regi Sinarum constant, à Persa venire aliquando, à Mogore alias, & undevis se fingunt; Legatorum splendore personati se sistunt, qui sunt in iis habitiores membris, & linguis expeditiores, & de illatis muneribus decuplū quam æstimentur ipsi, & munera reportant: incidit quandoque Riccio interesse cum appulsi Pechinum, strophæ huiusmodi Legati sycophanta, allata Regi profferent munera, ferrum, inquit Riccius exesum rubigine, & frustra veterum ensium ineptè fabricata, quæ ipsi quoque ineptius ligni frusto, pro manubrio inferebant; commissas in thoraces sine sparteo lamellas tam debiles, ut teli cuiusvis punctioem non ferrent. Quodque omnia vincebat pretio, equos mala fame strigosos, quæ prius aliquos eorum necavit quam possent ad Regiam duci. Ferunt quidem turmæ ex Cabul, terrisque longinquiorebus fœderatæ, lucis variæ margaritas sed venales; iaspides maximè quibus suas illas latiores zonas, umbilicatas gestant, ad decorem simul, & propriam tesseram Magistratus, præsentissimæ quæque Regi emendæ deferuntur Corani amittè fundo erutæ, sed iis longè impares, quæ longitudine vlnarum dierum cæduntur ex monte Can, viginti ab hinc dierum itinere: Riccij munera præterquam quod casta, ambitusque omnis expertia, peregrinitatè operis, & elegantia sic Regi placuerant, ut immenso quodam pensanda præmio crederentur: & verò illum à Rege adierat ex primoribus Eunuchis, & humanissimè rogarat; quid honorum, aut opum, aut officij publici, tam pretiosis & liberalibus pensasset donis? cui Riccius, profiteri nos vitam Dei vnus obsequio contentam, vitroque omnibus quæ mundus deperit religionis studio nuntium remisisse; sermones aulae Regi quæ de nobis mirabiles præbuit, quam illic inaudita tam insperata reponso præsertim toties iterata, quoties idem à Riccio quæsisserant, qui summitterebantur identidem à Rege ad eum introspicendum, paucis tantum cõsiliis qui se tùm crebrius, tùm familiarius adibat aperuit habiturum se gratiæ summæ loco, nedum cumulatissimi præmij, si quod sibi vitæ residuum erat, liceret Pechini exigere, seque id ab Rege, illorum beneficio sperare, qua in re profecto haudquaquam falsus est, Eunuchi certè Regij penetratis, negotium Riccij plurimum iuuerunt alioqui enim Mathano fixum erat exturbare Pechino Riccium ne quid apud Regem de acceptis ab se iniuriis quereretur; inde illum postea extra regni fines eicere, verum suis Lincini ab emissariis thesauro spoliatum quo illum à Rege remuneratum iri statuerat, eam ob rem duo quibus ab eo creditum diximus, modis omnibus in aula vige-

56.

Legat. fictæ
ad Reg. Si-
nar. & ridi-
cula dona.

bant, vt dimitteretur quamprimum Peshino, sumptuque interea Mathani haud paruo alebant, sed leui ad largitiones quibus per eos accusationem redimebat venditi Riccio libelli ad Regem supplicis grandis pretio gemmarum; vnaque facultatem offerendorum Regi munerum, quæ nec probasset tribunal Externorum; sed neque vidisset: qua item ex causa domo pedem efferre verabant Riccium ne apud amicos Mandarinos flagitiosi Mathani perfidiam proderet, & sedem in vrbe stabiliret. Cessit tamen in cassum tam accurata improbitas; dum se Pantoia in palatium adiungit socium ad exercendos fidicines regio modulantis organi palmulis; subducebat enim se ab eo post tantillum viæ, obiabatque amicos veteres capite obuoluto, nihil tamen ex quoquam referens præter bona verba, quod nemo se parem expugnando Mathano sentiret. Dei ergo manus sapientissimæ, scelestum hominem expugnando scelestum adhibuit; & ad mortis perdendo Riccio machinis Riccium fecit votorum compotem: fremebat in Mathanum tribunal Externorum, eiusque Præses Zaihiurcius ob ius in Externum eiusque munera superbe impudenterque vsurpatum; non ausus tamen cum potentissimo Eunuchus vires conferere, Riccium inuadit, ratus eius vexati dolore rumpendum Mathanum, à quo illum foueri putabat in probrum sui tribunalis. Scire dissimulat quæ Regem inter, & Riccium acta; simulat quin imo Riccium dato supplici libello, fraudis, & falsi deprehensum latere, vt se clam fuga proriperet; turbam mittit licitorum cum accensis qui domum serutentur; ingressi mox F. Sebastiano, & alteri, Patres solito comitari, faucibus laqueum iniiciunt; tribunalis decreto Riccium eiusque socios domi pro carcere concludunt, & cum accenso licitorum decuriam iis asseruandis pro foribus statuunt: adest paucis hinc horis ex Eunuchis alter eaque rabie indignationis, & lethalium minarum ob illatum patrono suo Mathano dedecus licitores obruit, vt velut siderati, quod quisque potuit latebras captaret. Cauens tamen Eunuchus ne qua vis maior ingrueret, euelleretque sibi commissum Riccium, moliebatur illum subducere aliò, sed is dexteritate qua valebat sic Eunuchi cerebrum interuertit vt persuaderet expedire sibi se ab eo, extraneorum tribunalis; factum id die proximè consequenti; illic Eunuchus atroganter plurima tumentis, responsum breuiter; quod Præsidibus Externorum negaret licuisse, manum iniicere in causam à Domino suo Mathano susceptam; paulum secederet; de hoc se illico visuros, habitaque mox breui consultatione, reuocato indicit Præses, Regni statuta seruari oportere, ex eorum præscripto Patres in Castellum Externorum deduci, abiret ipse bonis auiibus, seque ab gerenda illorum cura intelligeret absolutum: diris eos deuouens cum abisset auditus est publicè Riccius; flexisque genibus, de quæsito contra legem, & Regis placita patrocinio Eunuchi, ad declinandum tribunal Externorum ita se purgavit, vt eam fuisse Præses agnosceret Mathani violentiam ineluctabilem: totusque iam affabilior spe bona illum

76.
Vexatio Riccij duorum inter se inimico odio.